

ພູທາດສຸທານ
ຈາກ
ພຣະສຸຕທັມທປິງກ
ພູທາທນິກາຍສຸທານ

ທອມອຸບເປັນວິຣຸມບຣຣຸດາກາຣ

ແຕ່

ອາກ

พุทธอุทยาน

จาก...พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกายอุทาน
ภาพปก...พระพุทธรูปในถ้ำอมตธรรม วัดมเหยงคณ์

พิมพ์ครั้งแรก : พฤศจิกายน ๒๕๕๐
จำนวน : ๑๐,๐๐๐ เล่ม
วัตถุประสงค์ : เป็นธรรมทานแทนการถวายพรและ
ประชาสัมพันธ์กำหนดการปฏิบัติธรรม
จัดพิมพ์โดย : ชมรมกัลยาณธรรม
๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
www.kanlayanatam.com
จัดรูปเล่ม : บจก.วีธีทำ โทร.๐-๒๕๑๗-๐๕๑๗
แยกสี : แคนนากราฟิค โทร. ๐๘๖-๓๑๔-๓๖๕๑
พิมพ์ที่ : บ.ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์จำกัด
๕๔/๑๒๗ ถ.ปิ่นเกล้า-นครชัยศรี
แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ
โทร. ๐-๒๕๘๐-๘๒๗๒-๗

พุทธอุทยาน

แรกเมื่อตรัสรู้

ครั้นเมื่อพระองค์ทรงกำจัดพญามาร พร้อม
ทั้งเหล่าเสนามารได้แล้ว ด้วยอำนาจของพระ
บารมีทั้ง ๑๐ ประการ ประทับนั่งอยู่ ณ บัลลังก์ใต้
ต้นสัตตพฤษ์ (ต้นโพธิ์) ด้วยพระทัยอันมั่นคงเด็ด
เดี่ยวในสัตตยนิฐาน เพื่อบรรลุพระสัมมาสัมโพธิ
ญาณ จิตเป็นสมาธิตั้งมั่นไม่หวั่นไหว ยอดอ่อนมหา
โพธิ์พฤษ์ที่งดงามนำดู เสมือนหน่อแก้วประพาฬสี
แดง ซึ่งร่วงตกลงบนจีวรที่มีสีเสมือนดอกชบาแย้ม
ประหนึ่งแทนปีติทีเดียว บุษายอยู่

ครั้นในเวลาปฐมยาม ก็ทรงได้บุพเพนิวาสานุสติญาณ (ญาณที่ระลึกชาติได้) มัชฌิมยาม ทรงชำระทิพยจักขุญาณ (ญาณรู้เห็นการเกิด-ตายของสัตว์ทั้งหลาย) ปัจฉิมยาม ทรงหยั่งพระญาณ ลงในปัจฉิมสมุปปบาท ทรงพิจารณาวิภูฏะ และวิวิภูฏะ พออรุณอุทัยก็ทรงตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงเปล่งอุทานว่า :-

เราแสวงหานายช่างผู้สร้างเรือน (อัตภาพ) คือ **ตัณหา*** เมื่อไม่พบได้ท่องเที่ยวไปตลอดชาติสังสารมิใช่น้อย การเกิดทุกคราวเป็นทุกข์ นี่แน่ะ! นายช่างผู้สร้างเรือน (คือตัณหา) เราพบเจ้าแล้ว เจ้าจักสร้างเรือนแก่เราได้แล้ว โครงเรือนของเจ้า เราหักเสียแล้ว ยอดเรือนคือ **อวิชชา**** เราก็ดูเสียแล้ว จิตของเราถึงวิสังขาร คือ **นิพพาน** อันปัจจัยปรุงแต่งไม่ได้อีกต่อไป เพราะเราบรรลุธรรมเป็นที่สิ้นตัณหาแล้ว

* **ตัณหา** = ความทะยานอยาก
** **อวิชชา** = ความไม่รู้ในธรรมทั้งหลาย

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งแสดงการเกิดขึ้นแห่งญาณที่ประกอบด้วยโสมนัส แสดงอานุภาพแห่งการรู้เหตุ และธรรมที่เกิดขึ้นจากเหตุ ด้วยอำนาจพิจารณา**ปัจจัยการ*** หรือ **ปัจฉิมสมุปปบาท** ทรงเปล่งในราตรีที่ ๗ นับแต่วันตรัสรู้ ว่า :-

เมื่อใดแล ธรรมทั้งหลาย ปรากฏแก่พราหมณ์
ผู้มีความเพียร เพ่งอยู่
เมื่อนั้น ความสงสัยทั้งปวงของพราหมณ์นั้นย่อมลี้ไป
เพราะได้รู้ธรรมพร้อมทั้งเหตุ

* **ปัจจัยการ** = อากาที่สิ่งทั้งหลายเป็นปัจจัยแก่กัน

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งด้วยอำนาจพิจารณาพระนิพพาน
ในราตรีที่ ๗ นับแต่วันตรัสรู้ ว่า :-

เมื่อใดแล ธรรมทั้งหลายปรากฏแก่พราหมณ์
ผู้มีความเพียร พงอยู่
เมื่อนั้น ความสงสัยทั้งปวงของพราหมณ์นั้น
ย่อมสิ้นไป
เพราะได้รู้ความสิ้นไปแห่งปัจจัยทั้งหลาย

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งด้วยอำนาจพิจารณาอมรรค
ในราตรีที่ ๗ แห่งวันตรัสรู้

เมื่อใดแล ธรรมทั้งหลายปรากฏแก่พราหมณ์
ผู้มีความเพียร พงอยู่
เมื่อนั้น พราหมณ์นั้นย่อมกำจัดมาร และเสนา
เสียได้
จุดดวงอาทิตย์อุทัยขึ้นสอดส่องท้องฟ้าให้
สว่างไสว ฉะนั้น

พุทธอุทาน

พระผู้มีพระภาค เมื่อแรกตรัสรู้ ประทับอยู่ ณ ต้นอชปาลนิโครธ (ต้นไทร) ใกล้ฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา เขตตำบลอุรุเวลา สมัยนั้น พระผู้มีพระภาคประทับนั่งโดยบัลลังก์เดียว เสวยวิมุตติสุขอยู่เป็นเวลา ๗ วัน ครั้นล่วงไป ๗ วัน พระผู้มีพระภาคก็ทรงออกจากสมาธินั้น

ครั้งนั้น พราหมณ์ทุกชาติ (เป็นพราหมณ์โดยชาติกำเนิด พราหมณ์ผู้นี้มีทิฏฐิว่า “สิ่งที่เห็นแล้วเป็นมงคล” ชอบเที่ยวตวาดว่า หีหี เพราะความถือตัว และเพราะความโกรธ) ได้เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคถึงที่ประทับ ได้สนทนาปราศรัยและได้

กราบทูลว่า “พระโคตมผู้เจริญ บุคคลชื่อว่าเป็นพราหมณ์ ด้วยเหตุเพียงไรหนอ และธรรมเหล่าไหนที่นำบุคคลให้เป็นพราหมณ์”

พระผู้มีพระภาค ทรงเปล่งอุทานว่า :-

พราหมณ์ใดลอยบาปธรรมได้แล้ว

ไม่ตวาดผู้อื่นว่า หีหี

ไม่มีกิเลสดูจนำผาด สำรวมตน

เรียนจบเวท (มรรคญาณทั้ง ๔)

อยู่จบพรหมจรรย์

พราหมณ์นั้นไม่มีกิเลสเครื่องพัวพันในอารมณ์

ไหนๆ ในโลก

ควรกล่าว พรหมวาตะ ได้โดยธรรม

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งมั่งประกาศความเป็นพราหมณ์
โดยปรมาตย์ ว่า :-

บุคคลเหล่าใด ลอยบาปกรรมได้แล้ว
เป็นผู้มีสติอยู่ทุกเมื่อ มีสังโยชน์สิ้นแล้ว
เป็นผู้ตรัสรู้
บุคคลเหล่านั้นแล ชื่อว่า “พราหมณ์” ในโลก

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งแสดงความเป็นผู้มั่นคงของพระ
ชินาสพโดยทรงมุ่งแสดงความเป็นผู้มักน้อยอย่างยิ่ง
เป็นหลัก

ผู้ไม่เลี้ยงคนอื่น ผู้รู้จักตนดี
ผู้ฝึกฝนตนได้แล้ว ดำรงมั่นอยู่ในสัจธรรม
ผู้สิ้นอาสวะแล้ว ผู้กายโกรธได้แล้ว
เราเรียกว่า “พราหมณ์”

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งแสดงธรรมานุภาพที่เป็นเหตุให้ไม่
ทรงคำนึงถึงการกระทำน่ากลัวใดๆ ว่า :-

เมื่อใด บุคคลถึงฝั่งในธรรมของตน ชื่อว่า
เป็นพราหมณ์ เมื่อนั้น บุคคลนั้นย่อมไม่กลัวปีศาจ
และเสียงร้องโหยหวน อย่างนี้.

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งแสดงความเป็นผู้มั่นคงใน
อิฏฐารมณ* และ**อนิฏฐารมณ**** ว่า :-

ผู้ไม่ยินดีดีติภรรยาผู้มาหา
ไม่เศร้าโศกถึงอดีตภรรยาผู้จากไป
เราเรียกผู้ชนะสงคราม
ผู้พ้นจากกิเลสเครื่องข้องแล้ว
ว่า พราหมณ์

* อิฏฐารมณ = อารมณ์ที่น่าปรารถนา
** อนิฏฐารมณ = อารมณ์ที่ไม่น่าปรารถนา

พุทธอุทาน

ทรงเปล่งแสดงว่า ความสะอาดเพราะน้ำ
มิใช่ทางแห่งความบริสุทธิ์ของสัตว์ และทรงแสดงว่า
ธรรมทั้งหลายมีสังขจะเป็นต้นเท่านั้นที่เป็นทางแห่ง
ความบริสุทธิ์ที่แท้จริงของสัตว์ ว่า :-

บุคคลจะเป็นผู้สะอาด เพราะน้ำ
ที่คนจำนวนมากพากันไปอาบก็หาไม่
ผู้ใดมีสังขะ และธรรม
ผู้นั้นชื่อว่า เป็นผู้สะอาด
และผู้นั้นชื่อว่า พราหมณ์

พุทธอุทาน

พระผู้มีพระภาค ครั้นทรงทราบว่า พระ
พาหิยะปรินิพพานด้วยอนุภาทิสเสสนิพพาน, และ
ทรงทราบคติของพระชีณาสพ อันปุถุชนรู้ได้ยาก จึง
ทรงเปล่งแสดงอานูกาภาพแห่งการปรินิพพาน ว่า :-

ในนิพพาน ไม่มี ดิน น้ำ ไฟ ลม
ไม่มีดวงดาวส่องแสง
ไม่มีดวงอาทิตย์ส่องแสง
ไม่มีดวงจันทร์ส่องแสง และไม่มีควมมืด
เมื่อใด พราหมณ์ชื่อว่า มุนี
เพราะมีมโนธรรม รู้แจ้งด้วยตนเอง
เมื่อนั้นเขาย่อมหลุดพ้นจากรูปภาพ อรูปภาพ และ
จากสุขและทุกข์

๑๖ พุทธอุทยาน

พุทธอุทยาน

ทรงเปล่ง แสดงอานุภาพแห่งวิเวกสุข ว่า :-

วิเวก เป็นความสุขของผู้สันโดษ
ผู้มีธรรมปรากฏแล้ว ผู้เห็นอยู่
ความไม่เบียดเบียน คือ ความสำรวม
ในสัตว์ทั้งหลาย เป็นสุขในโลก
ความเป็นผู้ปราศจากราคะ คือ
ความล่วงกามทั้งหลายได้
เป็นสุขในโลก
ความกำจัด **อัสมิมานะ*** ได้ เป็นสุขอย่างยิ่ง

* **อัสมิมานะ** = การถือเอาถือเรา

พุทธอุทยาน ๑๗

พุทธอุทยาน

ทรงเปล่งแสดงอานุภาพอริยวิหารสุข ว่า :-

ความสุข (ความสุขที่เกิดจากกิเลสขาม)
และทิพยสุข ยังไม่ถึงเสีย
ที่ ๑๖ แห่งความสุข คือ **ความสิ้นตัณหา**

พุทธอุทาน

ผู้ใดใฝ่หาความสุขเพื่อตน
แต่กลับใช้ท่อนไม้ทำร้ายสัตว์ทั้งหลายผู้รักสุข
ผู้นั้นตายไปแล้วย่อมไม่ได้รับความสุขเลย
ส่วนผู้ใดใฝ่หาความสุขเพื่อตน
ไม่ใช้ท่อนไม้ทำร้ายสัตว์ทั้งหลายผู้รักสุข
ผู้นั้นตายไปแล้ว ย่อมได้รับความสุข

พุทธอุทาน

เธอทั้งหลายได้รับ สุขและทุกข์
ในบ้าน (หรือ) ในป่า
ไม่ควรใส่ใจสุขและทุกข์นั้นว่า
มีสาเหตุมาจากตน หรือคนอื่น
ผัสสะทั้งหลาย
(ในที่นี้หมายถึง สุขเวทนา และทุกข์เวทนา)
จะสัมผัสได้ก็เพราะอาศัย**อุปธิ**
(ในที่นี้หมายถึง ชั้น ๕)
เมื่อไม่มีอุปธิ ผัสสะทั้งหลายจะสัมผัสได้อย่างไร

พุทธอุทยาน

ความสุขย่อมไม่มีแก่บุคคลผู้ไม่มีอะไร
 ผู้มีธรรมอันนับได้แล้ว เป็นพหูสูต
 ท่านจงดูคนที่มิมีกิเลสเครื่องกังวล
 กำลังเดือดร้อนอยู่
 เพราะคนที่มีความผูกพันกับคนอื่น
 ย่อมเดือดร้อน

พุทธอุทยาน

คนทั้งหลายผู้ไม่มีกิเลสเครื่องกังวล
 ย่อมเป็นผู้มีความสุขแท้จริง
 ก็คนทั้งหลายที่เป็นผู้จบเวท (บรกรรมนิพพาน)
 ชื่อว่าผู้ไม่มีกิเลสเครื่องกังวล
 ท่านจงดูคนที่มิมีกิเลสเครื่องกังวล
 กำลังเดือดร้อนอยู่
 เพราะคนที่มีความผูกพันกับคนอื่น
 ย่อมเดือดร้อน

พุทธสุภาษิต

เทวดา และมนุษย์จำนวนมาก
 พากันเพลิดเพลिनยึดติดในรูปที่น่ารัก
 จึงระทมทุกข์ เลื่อมหมดสิ้น
 ตกอยู่ในอำนาจของมัจจุราช
 แต่คนเหล่าใด ไม่ประมาท
 ทั้งกลางวัน และกลางคืน ละรูปที่น่ารักได้
 คนเหล่านั้นย่อมชดชื่นได้ซึ่ง**มูลเหตุแห่งทุกข์**
(ตัณหา อวิชชา)
 ที่เป็นเหยื่อของมัจจุราชและที่ล่วงพ้นไปยาก

พุทธสุภาษิต

สิ่งที่ไม่น่ายินดี
 ย่อมครอบงำคนผู้ประมาท
 ด้วยอาการที่น่ายินดี

สิ่งที่ไม่น่ารัก
 ย่อมครอบงำคนผู้ประมาท
 ด้วยอาการที่น่ารัก

สิ่งที่เป็นทุกข์
 ย่อมครอบงำคนผู้ประมาท
 ด้วยอาการที่เป็นสุข

กำหนดการบวชเนกขัมมภิกขาวัน ปี ๒๕๕๑

ณ วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่	วันสำคัญ	พิธี	กำหนดวันบวชและลาสิกขา
๑	วันมหาสมุทสูธา	บวช ลาสิกขา	วันอังคารที่ ๑๙ ก.พ. ๕๑ (ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๓) วันศุกร์ที่ ๒๒ ก.พ. ๕๑ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๓)
๒	วันสงกรานต์	บวช	วันเสาร์ที่ ๒๒ เม.ย. ๕๑ (ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๕) วันอังคารที่ ๒๕ เม.ย. ๕๑ (ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๕)
๓	วันวิสาขบูชา	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๑๗ พ.ค. ๕๑ (ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๖) วันอังคารที่ ๒๐ พ.ค. ๕๑ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๖)
๔	วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันพุธที่ ๑๖ ก.ค. ๕๑ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๘) วันอาทิตย์ที่ ๒๐ ก.ค. ๕๑ (แรม ๓ ค่ำ เดือน ๘)
๕	วันแม่แห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๙ ส.ค. ๕๑ (ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๙) วันพุธที่ ๑๓ ส.ค. ๕๑ (ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๙)
๖	วันออกพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๑๑ ต.ค. ๕๑ (ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๑) วันพุธที่ ๑๕ ต.ค. ๕๑ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑)
๗	วันพ่อแห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันพุธที่ ๓ ธ.ค. ๕๑ (ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๑) วันอาทิตย์ที่ ๗ ธ.ค. ๕๑ (ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๑)
๘	วันขึ้นปีใหม่	บวช ลาสิกขา	วันพุธที่ ๓๑ ธ.ค. ๕๑ (ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๒) วันอาทิตย์ที่ ๔ ม.ค. ๕๒ (ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๒)

* ทอดผ้าป่าประจำปี วันอาทิตย์ที่ ๑๓ เม.ย. ๕๑ (ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๕)

* ทอดกฐินสามัคคี วันอาทิตย์ที่ ๒ พ.ย. ๕๑ (ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๒)

* ทำบุญอุทิศแก่บรรพชน วันพุธที่ ๓ ธ.ค. ๕๑ (ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๑)

บวชเนกขัมมภิกขาวันในช่วงเทศกาล (วันสำคัญ)

พิธีบวช มีวันละ ๓ รอบ คือ

๑. เวลา ๑๒.๐๐ น. (วันแรกเวลา ๑๐.๐๐ น.)

๒. เวลา ๑๖.๐๐ น.

๓. เวลา ๒๑.๐๐ น.

ผู้จะบวชตอนบ่ายและค่ำได้ ต้องไม่เดินทางอาหารในเวลากวีกาล (เลยเที่ยงวัน)

พิธีลาสิกขา มีวันละ ๑ รอบ คือ เวลา ๐๖.๐๐ น.

บวชเนกขัมมภิกขาวัน (นอกเทศกาล) บวชได้ทุกวัน พิธีบวชเวลา ๐๙.๐๐ น.

พุทธอุทาน

ประโยชน์ทั้งปวงอยู่ในอำนาจผู้อื่น
 ก่อให้เกิดทุกข์
 ความเป็นอิสระทั้งปวง
 ก่อให้เกิดสุข
 สัตว์ทั้งหลาย เมื่อยังมีประโยชน์ทั่วไปอยู่
 ย่อมเดือดร้อน
 เพราะ**โยคะ***ทั้งหลาย
 อกุศลเครื่องประกอบสัตว์ไว้
 เป็นสิ่งที่ก้าวล่วงได้ยาก

* **โยคะ** = สภาวะอันประกอบสัตว์ไว้ในภพ

พุทธอุทาน

ผู้ใดไม่มีกิเลส เป็นเหตุให้กำเริบภายในจิต
 และล่วงพ้นความเป็นภพ และอภพต่างๆ ได้แล้ว
 ทวยเทพไม่สามารถจะมองเห็นผู้นั้น
 ผู้ปราศจากภัย มีความสุข ไม่เศร้าโศก

พุทธอุทาน

ภิกษุใดข้ามเปือกตม คือ กามได้
 ย้ายหนาม คือ กาม
 ภิกษุนั้นบรรลुकามสิ้น**โมหะ***
 ย่อมไม่หวั่นไหวเพราะ สุข และ ทุกข์

* **โมหะ** = ความหลง

พุทธอุทาน

ผู้ใด ไม่มีมายา ไม่มีมานะ ลิ่นโลภะแล้ว
 ไม่มีการยึดถือของเรา ไม่มีความหวัง
 ละความโกรธได้ มีจิตสงบเย็นยิ่งนัก
 ผู้นั้นชื่อว่า พราหมณ์ สมณะ ภิกษุ

พุทธอุทาน

เทวดาทั้งหลายย่อมเคารพรักภิกษุ
 ผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ผู้เลี้ยงตน ไม่เลี้ยงคนอื่น
 ผู้คงที่ ผู้สงบ มีสติอยู่ทุกเมื่อ

พุทธอุทาน

ภิกษุผู้ไม่รักษากาย มีความเห็นผิด
 ถูกถิ่นมิทธะครอบงำ ย่อมไปสู่อำนาจมาร
 เพราะฉะนั้น ภิกษุควรรักษาจิต
 มีความดำริชอบเป็นอารมณ์
 มุ่งความเห็นถูกต้องเป็นสำคัญ
 รู้ความเกิดขึ้นและความเสื่อมไปของเบญจขันธ์
 ครอบงำถิ่นมิทธะได้
 ก็สามารถละทุกข์ได้ทั้งหมด

พุทธอุทาน

จิตที่ตั้งไว้ผิด พึงทำให้ได้รับความเสียหาย
ยิ่งกว่าความเสียหายที่โจรเห็นโจร
หรือผู้จองเวรเห็นผู้จองเวร จะพึงทำให้แก่กัน

พุทธอุทาน

จิตของใครตั้งมั่น ไม่หวั่นไหว ดุจภูเขา
ไม่กำหนดในอารมณ์อันชวนให้กำหนด
ไม่ซัดเคืองในอารมณ์อันชวนให้ซัดเคือง
ผู้ใด อบรมจิตได้อย่างนี้
ทุกข์จะมาถึงผู้นั้นแต่ที่ไหน

พุทธอุทาน

การไม่กล่าวร้ายผู้อื่น การไม่เบียดเบียนผู้อื่น
ความสำรวมในปาฏิโมกข์
ความเป็นผู้รู้จักประมาณในอาหาร
การอยู่ในเสนาสนะที่สงบ
การประกอบความเพียรในอธิจิต
นี่คือ คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

พุทธอุทาน

ผู้มีจิตมั่นคง ไม่ประมาท เป็นมุนี
 ศึกษาทางแห่ง ความเป็นมุนี
 ผู้คงที่ สงบ มีสติทุกขณะ
 ย่อมเป็นผู้ไม่เคยไร้โรค

พุทธอุทาน

บุคคลตั้งใจค้นหาทั่วทุกทิศ
 ก็ไม่พบใครซึ่งเป็นที่รักยิ่งกว่าตนในที่ไหนๆ เลย
 สัตว์ทั้งหลายเหล่าอื่นก็รักตนมากเช่นนั้นเหมือนกัน
 เพราะฉะนั้น ผู้รักตนจึงไม่ควรเบียดเบียนผู้อื่น

พุทธอุทาน

สัตว์เหล่าใดเหล่าหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เกิดแล้ว
 จะเกิดต่อไป หรือกำลังเกิดก็ตาม
 สัตว์เหล่านั้นทั้งหมด จักต้องละทิ้งร่างกายไป
 คนฉลาดรู้ความเสื่อมไปของสัตว์ทั้งหมดนั้นแล้ว
 ควรเป็นผู้ประกอบความเพียร ประพฤติพรหมจรรย์

พุทธอุทาน

บัณฑิตในโลกนี้ เมื่อยังมีความบากบั่นอยู่
 ควรละเว้นบาปทุกอย่าง
 เหมือนคนตาดี ละเว้นทางขรุขระ ฉะนั้น

พุทธอุทาน

ถ้าเธอทั้งหลายกลัวความทุกข์
 ถ้าความทุกข์ไม่เป็นที่รักของเธอทั้งหลาย
 ก็อย่าได้ทำบาปกรรมในที่แจ้ง
 (กรรมชั่วทางกายและทางวาจา)
 หรือบาปกรรมในที่ลับ (กรรมชั่วทางใจ)
 เพราะถ้าเธอทั้งหลายจักทำ
 หรือกำลังทำบาปกรรมอยู่
 ถึงจะเหาะหนีไป
 เธอย่อมไม่พ้นจากความทุกข์ไปได้

พุทธอุทาน

ยิ่งปิด ยิ่งรั่ว ถ้าเปิดแล้วไม่รั่ว
 เพราะฉะนั้น ฟังเปิดสิ่งที่ปิด
 เมื่อเป็นดังนี้ สิ่งที่เปิดนั้นก็จะไม่รั่ว

ยิ่งปิดยิ่งรั่ว หมายถึง มีความผิดแล้วปิดไว้
 ย่อมผิด เพิ่มขึ้น
 ผนคือกิเลส ย่อมรั่วรอดจิตมากขึ้นได้
เปิดแล้วไม่รั่ว หมายถึง เปิดเผยความผิด
 แก้ไขใหม่

พุทธอุทาน

กรรมดี	คนดี	ทำง่าย
กรรมดี	คนชั่ว	ทำได้ยาก
กรรมชั่ว	คนชั่ว	ทำได้ง่าย
กรรมชั่ว	พระอริยะทั้งหลาย	ทำได้ยาก

พุทธอุทาน

ภิกษุมีกายที่ตั้งมั่น มีจิตที่ตั้งมั่น
กำลังยืน เดิน นั่ง หรือ นอน ก็ตาม
ก็ดำรงสติไว้มั่น
เธอพึงได้คุณวิเศษทั้งเบื้องต้นและเบื้องปลาย
ครั้นได้คุณวิเศษทั้งเบื้องต้นและเบื้องปลายแล้ว
พึงถึงสถานที่ที่มัจจุราชมองไม่เห็น

พุทธอุทาน

ทราบว่ สมณพราหมณ์พวกหนึ่ง
 ยึดติดอยู่ในทิฏฐิ หรือ อุปาทานชั้นนี้
 จึงกล่าวโต้แย้งวิวาทกัน
 เหมือนคนตาบอดที่คลำช้างแต่ละส่วน ฉะนั้น

พุทธอุทาน

สมณพราหมณ์พวกหนึ่งเล่นเลยไป
 ไม่บรรลุนิธรรมที่เป็นสาระ
 ชื่อว่าพอกพูนเครื่องพันธนาการใหม่ๆ ยิ่งขึ้น
 ยึดมั่นในสิ่งทีตนได้เห็นแล้ว และฟังแล้วอย่างนี้

จึงตกสู่หลุมถ่านเพลิงตลอดไป
 เหมือนแมลงตกลงสู่ประทีบน้ำมัน ฉะนั้น

เล่นเลยไป หมายถึง ยึดถือชั้น ๕ ว่า
 เทียง งาม เป็นสุข และเป็นอัตตา
ธรรมที่เป็นสาระ หมายถึง คีล สมาธิ ปัญญา
 และวิมุตติ เป็นต้น
เครื่องพันธนาการ หมายถึง ตัณหา และทิฏฐิ
หลุมถ่านเพลิง หมายถึง ภพ ๓ คือ
 กามภพ รูปภพ และ อรูปภพ

พุทธอุทาน

สัตว์ทั้งหลายมีตมณ เพราะกาม
 ถูกข้ายรัดรังไว้แน่น
 ถูกเครื่องมุงบัง คือตัณหาปกคลุมไว้
 ถูกเครื่องผูก คือความประมาท ผูกพันไว้
 เหมือนปลาในข้อง
 สัตว์เหล่านั้น จึงไปสู่ความแก่ และความตาย
 เหมือนลูกโคที่ยังไม่อดนม วิ่งตามแม่โค
 ฉะนั้น

พุทธอุทาน

ภิกษุทั้งหลาย ธรรมชาติที่ไม่เกิด ไม่ปรากฏ
 ไม่ถูกเหตุสร้าง ไม่ถูกปัจจัยปรุงแต่ง มีอยู่
 ภิกษุทั้งหลาย ถ้าธรรมชาติที่ไม่เกิด ไม่ปรากฏ
 ไม่ถูกเหตุสร้าง ไม่ถูกปัจจัยปรุงแต่ง จักไม่มี
 ในโลกนี้ก็จะไม่ปรากฏ**ภาวะสังัด***ออกจากธรรมชาติ
 ที่เกิดแล้ว ที่ปรากฏแล้ว ที่ถูกเหตุสร้างแล้ว ที่ถูก
 ปัจจัยปรุงแต่งแล้ว
 ภิกษุทั้งหลาย ก็เพราะธรรมชาติที่ไม่เกิด ไม่ปรากฏ
 ไม่ถูกเหตุสร้าง ไม่ถูกปัจจัยปรุงแต่งมีอยู่
 ฉะนั้น จึงปรากฏ**ภาวะสังัด*** ออกจากธรรมชาติ
 ที่เกิดแล้ว ที่ปรากฏแล้ว ที่ถูกเหตุสร้างแล้ว ที่ถูก
 ปัจจัยปรุงแต่งแล้ว

*ภาวะสังัด = นิพพาน

พุทธอุทาน

ความหวั่นไหวย่อมมีแก่บุคคลผู้ถูกต้อนหาและ
 ทิฏฐิอาศัย
 ความหวั่นไหวย่อมไม่มีแก่บุคคลผู้ไม่ถูกต้อนหาและ
 ทิฏฐิอาศัย
 เมื่อความหวั่นไหว (จิต) ไม่มี ก็ย่อมมีปัสสัทธิ
 (ความสงบกาย และจิต)
 เมื่อไม่มีต้อนหา ก็ไม่มีการเวียนว่ายตายเกิด
 เมื่อไม่มีการเวียนว่ายตายเกิด ก็ไม่มีการ**จติ***
 และการ**อุบัติ****
 เมื่อไม่มีการจติ และการอุบัติ ก็ไม่มีโลกนี้ โลกอื่น
 และระหว่างโลกทั้งสอง นี้คือ ที่สุดแห่งทุกข์

* **จติ** = เปลี่ยนสภาพจากกำเนิดหนึ่งไปเป็นอีกกำเนิดหนึ่ง
 ** **อุบัติ** = กำเนิด, การเกิดขึ้น

พุทธอุทาน

ผู้ให้ทาน	ย่อม	เพิ่มพูนบุญ
ผู้สำรวจ (ในศีล)	ย่อม	ไม่มีเวร
ผู้ฉลาด	ย่อม	ละบาปได้
เพราะสิ้น ราคะ	โทสะ	และ โมหะ
ผู้นั้น	จึงชื่อว่า	ปรินิพพาน แล้ว

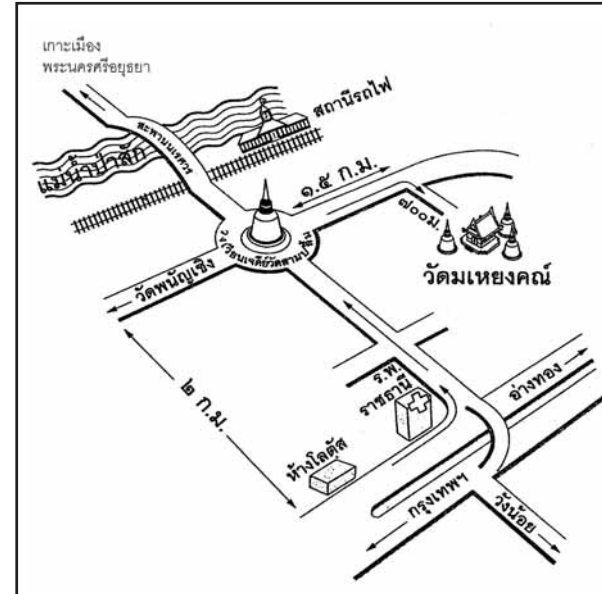

พุทธอุทาน

ความโศก ความคร่ำครวญ และความทุกข์
 หลากหลายมีในโลกนี้
 ย่อมเกิดมีได้ เพราะอาศัยสิ่งเป็นที่รัก
 เมื่อไม่มีสิ่งเป็นที่รัก ความโศกเศร้าเป็นต้น
 เหล่านี้ก็ไม่มี
 เพราะฉะนั้น คนที่ไม่มีสิ่งเป็นที่รักในโลกไหนๆ
 จึงชื่อว่ามีความสุข ปราศจากความเศร้าโศก
 ดังนั้น ผู้ปรารถนาความไม่เศร้าโศก
 ปราศจากกิเลสจตุฐลี
 จึงไม่ควรยึดสิ่งเป็นที่รักในโลกไหนๆ

แผนที่วัดมเหยงคณ์

วัดมเหยงคณ์

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐
 โทรศัพท์ : (๐๓๕) ๒๔๒-๘๙๒, ๒๔๔-๓๓๕
 โทรสาร : (๐๓๕) ๒๔๒-๘๙๒

๔๖ ขุขจรจุฑา

ขอเชิญฟังรายการธรรมสัปดาห์ปันโน

เสียงธรรมจากวัดมเหยงคณ์

ปรารภธรรมโดย

หลวงพ่อสूरศักดิ์ เขมรลี

ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๐๑ มีนบุรี คลื่น
๙๔๕ ระบบ AM ทุกวัน (เว้นวันอาทิตย์) เวลา
๐๔.๐๐-๐๕.๐๐ น.

หากประสงค์จะทำบุญโดยการให้ธรรมเป็น
ทาน ขอเชิญท่านอุปถัมภ์รายการได้ตามกำลังศรัทธา

โดยส่งเป็นธนบัตร/ตัวแลกเงิน/เช็คขีดคร่อม
ในนาม **วัดมเหยงคณ์** หรือโอนเงินเข้าธนาคาร
กรุงเทพ สาขาตลาดเจ้าพรหม ประเภทสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี วัดมเหยงคณ์ บัญชีเลขที่ ๔๗๘-๐-๖๑๖๖๗๐

ขุขจรจุฑา ๔๗

กิจกรรมของวัดมเหยงคณ์

๑. จัดอบรมวิปัสสนากรรมฐาน ระยะเวลา ๙ วัน เป็น
ประจำทุกๆ เดือน ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ รุ่นละ
๓๕ ท่าน
๒. จัดอบรมปฏิบัติธรรม บวชเนกขัมมภavana
ในวันสำคัญของชาติ ศาสนา ปีมะ ๘ ครั้ง
๓. บวชถือศีล ปฏิบัติธรรมเป็นประจำทุกวัน
๔. เผยแพร่ธรรมทางสื่อวิทยุ หนังสือ อินเทอร์เน็ต
www.mahaeyong.org

หนังสือลำดับที่ ๔๔

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง
www.kanlayanatam.com

